

da ha

"karanlığı lanetlemektense, bir
mum yakın."

sayı: 1

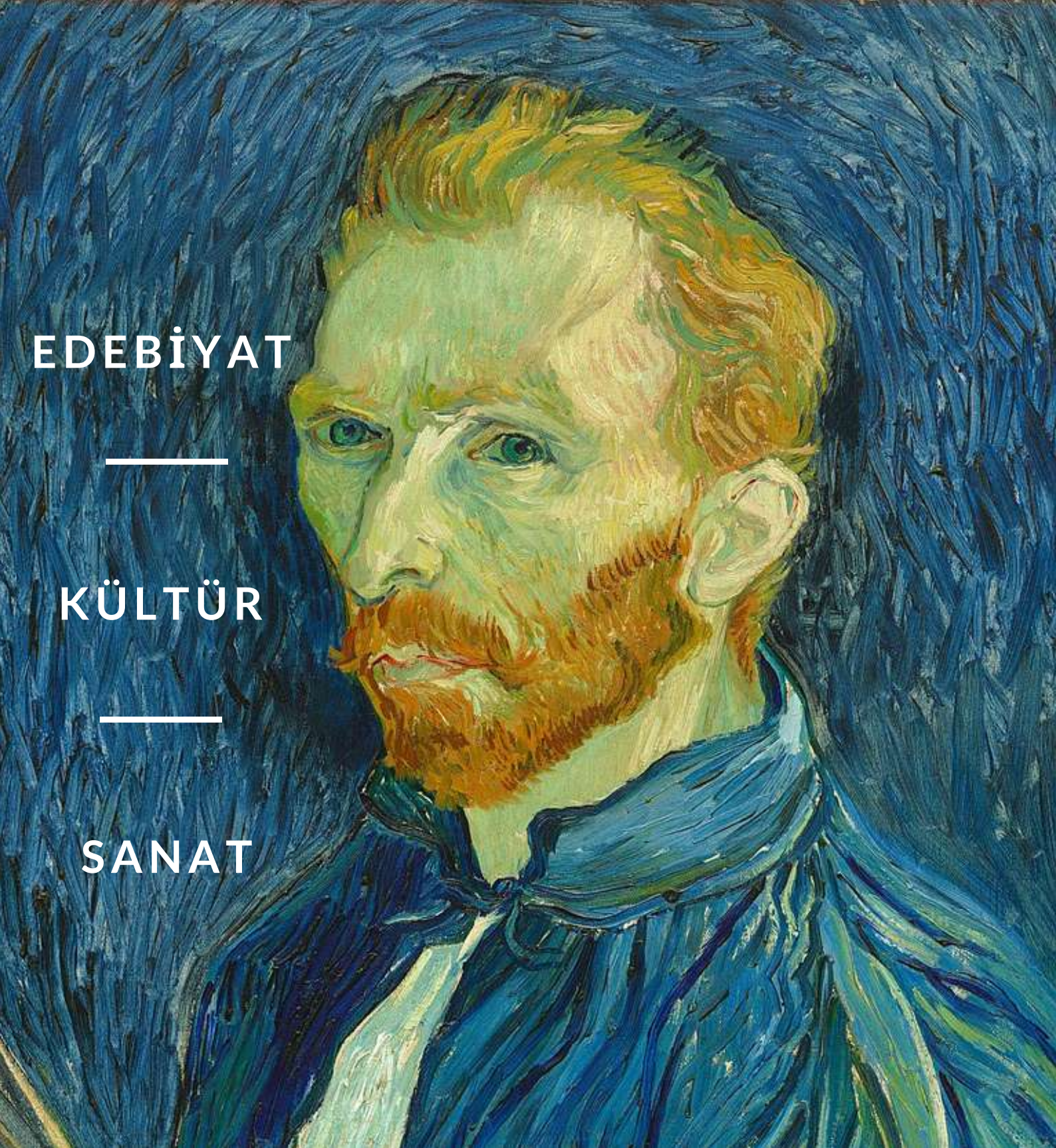
mayıs-haziran2020

fiyat: 5 TL

EDEBİYAT

KÜLTÜR

SANAT

daha

İki Aylık Edebiyat, Kültür
ve Sanat Dergisi

Sayı: 1

mayıs-haziran 2020

Fiyat: 5 TL

Editör

Yaren Çavuş

Genel Yayın Yönetmeni

Ege Ersoy

Yazı İşleri Müdürü

Zeynep Deniz

Yayın Kurulu

Alara İyier

Ege Ersoy

Zeynep Deniz

Tasarım

Yaren Çavuş

İletişim

dahadergisi@gmail.com

Bu Fanzin

**DERGİCİLİK
OKULU**

Eğitimleri Kapsamında
Hazırlanmıştır.

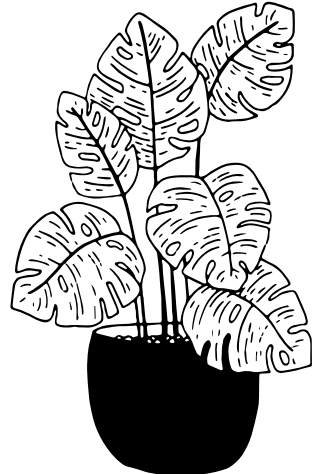
[@dergicilikokulu](#) | [dergicilikokulu.com](#)

önsöz

Değerli Okuyucularımız,

Okurken keyif almanızı amaçladığımız dergimizin ilk sayısında size farklı alanlardan esinlenerek yazdığımız yazılarımızı sunduk. Büyüleyici eserlere ev sahipliği yapan müzelerden, öykülere; sanat eserlerinden ilginç bilgilere olmak üzere edebiyat, kültür ve sanatın bir arada buluştuğu bu sayımızı sizler için hazırladık. Konfüçyüs'ten "Karanlığı lanetlemektense bir mum yak." sözünü mottomuz belirleyerek okuyucularımıza yeni bilgiler katmak, bunu yaparken de eğlenerek okuyacakları yazılar yazmak için çabaladık. Bu süreçte yardımcı olan Dergicilik Okulu hocalarımıza çok teşekkür ediyoruz.

Aydınlığı arayan herkese...

İÇİNDEKİLER

edebiyat, kültür ve sanat
mayıs-haziran 2020
dahadergisi@gmail.com

01

YILDIZLI GECENİN
İÇİNDEN
VINCENT VAN GOGH

04

EDEBİYATÇILAR
HAKKINDA İLGİNÇ
BİLGİLER
ŞİİR KÖŞESİ

05

AMSTERDAM'DA BİR MÜZE
VAN GOGH MUSEUM

06

ÜÇ ŞAHANE KİTAP
ÖNERİSİ

07-08

DÖRT MEVSİM

09

İSTANBUL'DA MUTLAKA
GEZMENİZ GEREKEN ÜÇ
MÜZE

10

BİR MİLLETİN
YENİDEN DOĞUŞU

11

BİR LİTRE GÖZYAŞI

YILDIZLI GECENİN İÇİNDEN VINCENT VAN GOGH

Birçoğumuzun Yıldızlı Gece tablosu ile tanıdığı ünlü ressam Vincent Van Gogh'un hayatı iç açıcı olmayan olaylar serisi ile geçiyor. 30 Mart 1853'te Hollanda'nın kuzeyinde bir köy papazının oğlu olarak dünyaya geldi. Aynı zamanda bir aile travmasının içinde doğmuştu; ona bir sene önce ölü doğan kardeşinin adı verilmişti. Henüz on bir yaşındayken ailesinden ayrılıp yatılı okulda eğitim görmeye başlamasının yarattığı yalnızlık ve hüznü onu ömrü boyunca etkiledi.

Ortaokuldayken resim öğretmeni ondaki yeteneği sezerek Vincent'i sistemli olarak resim çalışmaya teşvik etti. Bu olay sayesinde o da kendi arkına varacak ve hayatına resim üzerinden devam edecekti. 1869'da resim alım satımı yapan tüccar amcasının yanına, Lahey'e gitti. Burada çıraklık eğitimini bitirdikten sonra şirketin önce Londra şubesine gönderildi. Londra'dan kaçtı ve Paris şubesinde çalışmaya başladı. Fakat burada onu sinir eden bir durum vardı. Sanat eserlerinin adeta bir eşya gibi alınıp satılması ona doğru gelmiyordu. Bu hisleri yüzünden müşterilere karşı tavrı alıyordu ve tartışmalara giriyordu. 1876'da buradaki işinden atıldı.

İşten atılmasından sonra iyice dine yöneldi ve babası gibi bir din adamı olmak için misyonerlik okulunun sınavlarına girdi. Fakat bu sınavlardan aldığı başarısız sonuç onun hayatı hakkında iyice umutsuzluğa kapılmasına ve asla başarılı biri olamayacağını düşünmesine yol açmıştı. Ailesinin yanına geri dönen Vincent madenci bölgesi olan Borinage'de vaizlik yapmaya başladı fakat bu işinde de sıkıntılarla karşı karşıyaydı. Kilisedeki din adamlarının cahil olduklarını söylüyordu. Çünkü onun dine karşı olan görüşü de kendine hastı. Ayrıca din adamları onun kilisenin imajını düşürdüğünü söylüyorlardı. Vincent, buradaki küçük dairesini evsiz birine vererek samanların üstünde uyumaya başlamıştı. Sürekli kilisenin önelenleriyle yaşadığı tartışmalar sonucu işten çıkarıldı. Bunun üzerine kendini sanata adadı ve temel teknikleri öğrenerek çevresindeki insanları gözlemleyip, onları resmetmeye başladı. Sonra Brüksel'de bir sanat akademisine kaydoldu ve burada kendini geliştirmeye devam etti. Bu, Vincent'in ressamlık hayatı için önemli bir gelişmeydi.

Brüksel'deki hayata da tutunmakta zorluklar yaşamış ve sıkıntıları büyümüştü. Kötü bir hayat geçiriyordu. Depresyon ve kötü alışkanlıklar hayatını çok zorlaştırsa da tüm bu acılarının içinde ona her zaman her koşulda destek olan kardeşi Theo vardı. Girdiği her işte, çabaladığı her şeyde başarısız olan Vincent, ailesi için bir utanç kaynağıydı. Fakat bir sanat simsarı olan kardeşi Theo onun yanındaydı ve onun sayesinde Vincent da adını duyurmaya başlıyordu. Patates Yiyenler isimli ilk önemli eseriyle birlikte birkaç çalışması daha, 1885 yılında Lahey'de bir sanat galerisinde sergilenmişti. Anvers'te sağlıksız şartlar altında yaşaması ve sadece sanatı ile ilgilenmesinin üzerine Paris'te kardeşinin yanına taşınmış ve burada Emile Bernard, Louis Anquetin ve Paul Gauguin ile tanışmıştı. Ayrıca Paris'te bulunduğu sırada iki yüzün üzerinde resim yapmıştı.

"Duygularım zaman zaman o kadar güçlü ki, farkında bile olmadan çalışıyorum. Fırça darbeleri konuşmak gibi geliyor."

Sağlığı kötüleşen Vincent 1888'de Arles'e yerleşmiş ve bu dönem onun hayatı boyunca geçirdiği en verimli dönem olmuştu. Gauguin ile birlikte çalışmalar yapıyorlardı fakat Gauguin'in küstahlıkların yüzünden araları açılmıştı ve bu tartışmalar Vincent'in kulağını kesmesi ile sonuçlanmıştı. Kulağını kesmesinin ardından da kendine zarar verici eylemlere devam eden Vincent'in durumu iyi değildi ve komşuları ona 'kızıl saçlı deli' diyorlardı. Bölge halkı belediye başkanına bir dilekçe yazdı ve bunun üzerine Vincent bir süreliğine Arles hastanesine kapatıldı. Arles hastanesinden çıktıktan sonra 1889 Mayıs'ta Theo'ya bir mektup yazarak durumunun iyi olmadığını ve hastaneye yatmak istediğini söyledi. Saint-Remy'deki akıl hastanesine yerleştiğinde ona bir oda ve stüdyo olarak kullanabileceği bir yer verdiler. Burada resim çalışmalarına hız kesmeden devam ediyordu. Aklına gelebilecek her şeyi, çevresinde gözlerinin görebildiklerini resmediyordu.

Yanında bir gözetmen ile yürüyüşlere çıkabiliyordu ve doğanın cezbedici manzarasına hayran kalıyordu. Hastanedeki odasının penceresinden tepelere doğru uzanan bir tarla görünüyordu ve bu manzarayı farklı biçimlerde birçok kez resmetmişti. Penceresinden bakarak hayal ettiği bir resmi de Starry Night (Yıldızlı Gece)'dir.

Hastaneye kaldırıldıktan sonra resimler ve doğanın içinde geçirdiği zamandan pişman olmasa da iyileşmeye dair umudu tamamen azalmıştı. Vincent hala sanrılar görüyor ve sesler duyuyordu. Bu kasvetli ortamda iyileşemeyeceğini düşünerek kardeşi Theo'ya bir mektup yazdı ve 1890 yılının yazında tekrar onun yanına Paris'e geldi. Ancak artık evli ve çocuk sahibi olan kardeşinin yanında yalnızca birkaç gün kalarak doktor gözetimi altında yaşamak için sanata ilgili ve iyi kalpli bir doktor olan Dr.Gachet'in evinin yakınında bir mahalleye yerleşti. Dr.Gachet, Van Gogh'un sıkıntılarının artık devam etmeyeceğini ve nöbetlerinin tekrarlanmayacağını söylüyordu. Ancak Vincent'in içi rahat değildi ve kafasını meşgul eden düşüncelerden uzaklaşmak için durmaksızın resim yapıyordu. Kendini umutsuz ve yalnız hissediyor, asla iyileşemeyeceğini söyleyerek kendini iyice depresyona sokuyordu.

Nöbetlerinin devam etmesi ile resimlerinin bir işe yaramadığını düşünmeye ve yeni bir alana atılmak için de yaşının uygun olmadığını düşünmeye başlamıştı. Umutsuzluk ve depresyon gün geçtikçe artıyordu. Temmuz 1890'da yeni bir nöbet geçireceğini hissederek hızla yemeğini yedi ve severek resim çizdiği tepelerden birine gitti. Bu tepede tanıdığı birinden çaldığı tabancayla kendini göğsünden vurdu. Fakat ölmemişti. Yaralı haliyle yemek yediği kafeye döndü ve oradakiler kasaba doktoruyla Dr.Gachet'i çağırdılar. Kurşun derin olmasa da ameliyatla çıkarılması imkansızdı ve enfeksiyon hızla ilerliyordu. 29 Temmuz sabahı, Vincent Van Gogh kardeşinin kolları arasında son nefesini verdi. Kardeşi Theo da abisinin ölümünden yedi ay sonra hayata gözlerini yumdu.

Yaren Çavuş

edebiyatçılar hakkında ilginç bilgiler

- John Steinbeck'in köpeği dünyaca ünlü roman Fareler ve İnsanlar'ın orijinal taslağını yemiştir.
- Shakespeare yazdığı eserlerden kazandığı paradan daha çok parayı tefecilik yaparak kazanıyordu. Kıtık döneminde vergi kaçırarak, tahıl ticareti ve tefecilik yaparak geçimini sağlamıştır.
- Orhan Veli Kanık, çukura düşmüş, beyin kanaması geçirdiğini fark etmemiş ve iki gün sonra hastaneye kaldırıldığında vefat etmiştir.
- Virginia Woolf, romanlarının çoğunu ayakta yazmıştır.
- Hüseyin Rahmi Gürpınar temizlik hastasıydı ve mikrop kapmaktan korktuğu için sokağa çıkmayıp dört mevsim eldivenle dolaşır.
- Aşk şiirleriyle tanınan ünlü şairimiz Özdemir Asaf, "r" harfini söyleyemiyordu.

'John Steinbeck ve köpeği'

Şiir Kâşesi

Mutsuzluktan söz etmek
istiyorum
Dikey ve yatay mutsuzluktan
Mükemmel mutsuzluğundan
insan soyunun
Sevgim acıyor
Turgut Uyar

Saat yedi buçuğuydu güzün
Ve ben bekliyordum
Kimi beklediğim önemli değil.
Günler, saatler, dakikalar
Bıktılar benle olmaktan
Çekip gittiler azar azar
Pablo Neruda

Üç kez seni seviyorum
diye uyandım
Tuttum sonra çiçeklerin
suyunu değiştirdim
Bir bulut almış başını
gidiyordu görüyordum
İlhan Berk

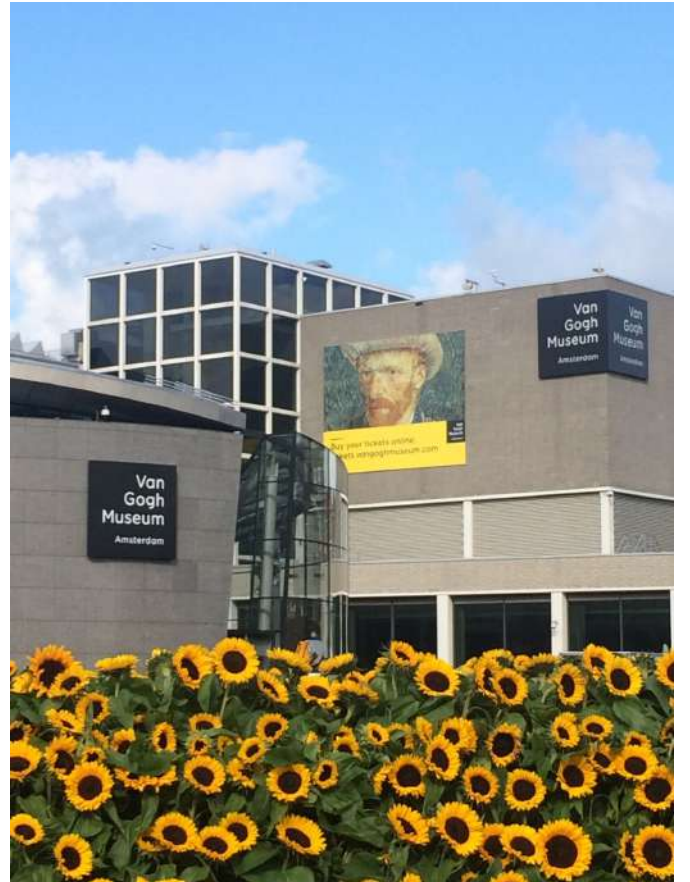
VAN GOGH MUSEUM

Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da olan bu müze, Van Gogh'un eşsiz koleksiyonuna ev sahipliği yapıyor. 1973 yılında Gerrit Rietveld'in mimarlığıyla kurulmuş bu modern müze, dünya üzerindeki en ünlü müzelerden birisidir. Bir kişi için ortalama gezme süresi iki saat verilmiş olsa da, sanatseverlerin bir gününü alabilecek bu müzede 200 civarında resim, 500 civarında eskiz çizimleri ve kardeşiyle olan mektuplaşmaları sergileniyor.

Müze bir ana bina ve ek binadan oluşmaktadır. Ana binası, bodrum katı ile birlikte 5 katlıdır. Giriş katında ve dördüncü katta Van Gogh'un ve birkaç çağdaş ressamın eserleri sergileniyor. Bu resamlara örnek olarak Rodin, Claude Monet, Edouard Manet ve Renoir verilebilir. İkinci katında ise hayatındaki önemli olayları ve bu olayların resmine yansımasını gözlemleyebileceğiniz eserler bulunmaktadır. Üçüncü katta da Van Gogh'a ait birçok eser bulunmaktadır. Ek binada ise geçici sergiler kurulup halka sunuluyor. Bu sergilerin tarihleri, müzenin kendi sitesinde bir takvim gibi erişime açık ve bu şekilde istediğiniz sergiyi görebilmek için önceden plan yapabilmemiz mümkün.

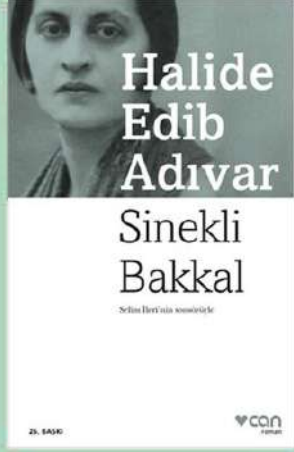
Bu müzenin en güzel özelliği, ücretsiz bir şekilde internet üzerinden gezebilme olanağı sağlaması. 360° bir kamera ile çekilmiş bu görüntüler, size gerçek bir müze deneyimi

sağlıyor. Biraz önce sizlere bu deneyimi daha güzel anlatabilmek için kendim de gezdim ve kesinlikle sizin de gezmenizi tavsiye ediyorum. Şu anda uçuşlar kısıtlı olsa da gidip kendiniz görmek isterseniz 18 yaş altına ücretiz, yetişkinlere ise 18 Euro. Fakat Amsterdam Card sahibi iseniz siz de bu deneyimi ücretsiz yaşayabilirsiniz.

ÜÇ SAHANE KİTAP ÖNERİSİ

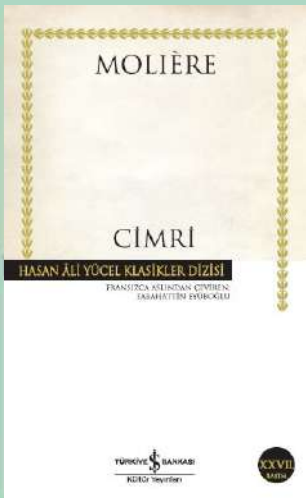
Yaren Çavuş

Türk edebiyatının şüphesiz önemli yazarlarından birisi Halide Edib. Bu eseri ile Osmanlı'daki kenar bir mahalleye kapı açıyoruz ve yaşanan olayları heyecanla okuyoruz. Yazarın dili oldukça sade. Biraz kalın bir kitap olması gözünüzü korkutmasın çünkü okumaya başladığınızda sayfaları nasıl hızla çevirmişsiniz, saatler nasıl akıp geçmiş hiç fark etmiyorsunuz. Herkesin kitaplığında mutlaka olması gereken bir eser.

Başından sonuna kadar ilgiyle okuyacağınız, bazen durup okuduklarınızı sindirmeniz gereken etkileyici bir kitap Vejetaryen. Bir gün uyanan Yonghe adlı ana karakterin gördüğü rüya yüzünden vejetaryen olmaya karar vermesi ve evde bulduğu tüm etleri bir poşete koyup atmasıyla başlıyor kitap. Bu olaydan sonra şaşırtıcı şeylerin ardı arkası kesilmiyor ve karakterin psikolojisini okurken aynı zamanda aile bireylerinin gözünden anlatımları görüyoruz. Kesinlikle etkileyici bir eser.

Beş perdelik oyunda Moliere, Paris burjuvasını ele alıyor ve hicvi de oldukça güzel kullanıyor. Bu keyifli tiyatro eserini okumamış olan kaldıysa kesinlikle zaman kaybetmeden okusun! Oldukça akıcı ve sade dili, karakterlerin yaşadığı eğlenceli olayların sürükleyiciliği ile hemen bitirebileceğiniz bir kitap.

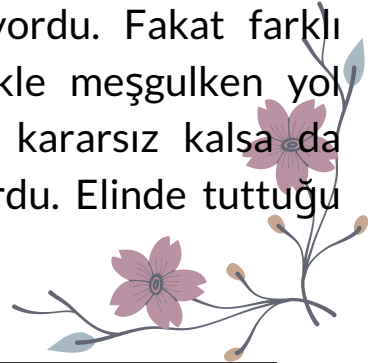

DÖRT MEVSİM

dört mevsim

O, çok kötü biriydi. En azından uzun bir süre boyunca kendini buna inandırmıştı. Geceleri yüreğinin ruhuna yaptığı baskı onun uyumasına, daha kötüsü zihninin boş kalmasına acımasız bir engeldi. Zihninde yaşadığı çatışmalar öyle bir boyuta gelmişti ki, kendi benliğinin doğruluğu bile onun için şüpheli bir haldeydi artık. Yatağında ters bir şekilde uzanmış, tavanını izlerken yeni bir günün daha doğmakta olduğunu fark etti. Dünyanın tüm pisiğini örten karanlık gidecek, yerini göz yakan bir aydınlık alacaktı. Yaşamının her anından nefret ediyordu. Her aldığı nefeste zehirlendiğini hissediyordu. Ve günün en nefret ettiği saati de günün başlamasıyla beraber hayata karşı takmakla yükümlü olduğu maskeydi. Derin bir nefes alarak zihninde dolaşan düşüncelere aldırmadan döndü yatağında. Yalnızlığının zevkini doyasıya çıkarabileceği son birkaç saati kalmıştı. Fakat bu iğrenç odanın sessizliği kulağını tırmalıyordu. O, kalabalıkta yalnızlığa o kadar alıştırmıştı ki kendini sessizlik bir zulüm haline gelmişti, zihnindeki çılgınlıkların bastıramadığı bir sessizlik.

Saatlerin nasıl geçtiğinin farkına varamamıştı henüz. Kapısını yumruklayan ellerin sesiyle uyanmıştı. Akan derenin güzel melodisi, cıvıldaayan kuşların o hoş sesi gibi geliyordu ona bu yumruklar. Gülümsemesine engel olamayarak açtı ağırlaşmış göz kapaklarını. Harika bir gün daha başlamıştı onun için. Biraz zorlanarak da olsa paçavra halindeki yatağından kalkabilmiş, üstüne yapışmış pis kıyafetlerinden kurtarmıştı bedenini. Ne olduğuna aldırmadan bir şarkı açtı. Bu, onun daha iyi hissetmesini sağlamıştı, çok az da olsa. Kıyafet yığını arasında sıkışmış çantasını kurtarıp omzuna attı ve çıktı evinden. Geç kalıp kalmadığını umursamadan otobüse binmek yerine yürümeyi tercih etmişti o gün. Belki de havanın bu kadar güzel olmasından etkilenerek vermişti bu kararı. Garip bir his vardı içinde. İyi miydi bilmiyordu. Fakat farklı hissettirdiğinden emindi. Kafası bu hissin ne olduğunu çözmekle meşgulken yol kenarında gördü insanı renkleriyle büyüleyen çiçekleri. Bir an kararsız kalsa da günahkar elini uzatıp kopardı çiçekleri hayat kaynaklarından. Durdu. Elinde tuttuğu güzel demeti incelemeye daldı bir süre. Sonra devam etti yoluna.

Okula gelmişti. Zaten bitmek üzere olan derse girmemenin daha mantıklı olduğunu düşünmüş ve uzun süre yürümekten bitkin düşen bedenini çimlerin üstüne bırakmıştı. İşte o an gördü karşıdan gelen günahını. Hızla doğruldu uzandığı yerden. Hala sıkıca elinde tuttuğu çiçeklerle koştı peşinden. O ise varlığını umursamadan devam ediyordu yürümeye. "Dur!" diye bağırarak istedi. Ama sesi çıkmaz olmuştu. Son bir cesaretle geçti önüne, bir şey diyemeden uzattı elindeki çiçekleri. Kalbi yine göğüs kafesini delercesine atıyordu. Titreyen elleri, tıkanan nefesi ve yere dikilmiş bakışları her şeyi zorlaştırıyordu. Nefret ediyordu bunun olmasından. Hala umut kırıntıları vardı ama içinde. Bir yanıt bekliyordu. Arkasına dönüp kaçma isteğini bastırmasına gerek dahi kalmadan aldı yanıtını. Acı duygusunun hakimiyet altına aldığı bedeniyle eğilerek aldı yere düşen çiçekleri. Ağladığını hissediyordu. Fakat bunlar kesinlikle gözyaşları değildi. Geldiği yöne dönerek yürümeye başladı. Farkında değildi belki arkasında bıraktığı yıkıntının. Adımlarını attıkça zihnini saran tüm o çılgınlıklar da gidiyordu. Adeta kaybetmişti düşünme yetisini. Tüm bunları umursamadan vardı evine. Hızla basamakları çıktı ve odasına girdiği gibi çıkardı üstünde kıyafet namına ne varsa. Aynanın önüne geçtiğinde bir an kesilse de nefesi anlamsız bir huzura kavuşmuştu sonunda. Yatağının üzerine bıraktığı çiçekler gibi yavaşça soluyordu kalbi.

Yaren Çavuş

MUTLU EDEN KÜÇÜK ŞEYLER

yeni bir kitaba
başlamak

arkadaşlarıyla
telefonda görüşmek

yavru hayvanları
sevmek

gündoğumunu
izlemek

"Mutluluğun tedavi edemediği bir şeye hiçbir ilaç
çare olamaz".

- Gabriel Garcia Marquez

İstanbul'da Mutlaka Gezmeniz Gereken Üç Müze

İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZELERİ

Arkeoloji Müzesi, Eski Şark Eserleri Müzesi ve Çinili Köşk Müzesi olmak üzere üç ayrı müzeden oluşan bu komplekste Anadolu eserlerinin yanı sıra Kuzey Afrika, Balkanlar, Mezopotamya, Arap Yarımadası'ndan eserler de yer alıyor. Osman Hamdi Bey tarafından Müze-i Hümayun (İmparatorluk Müzesi) adıyla kurulan Arkeoloji Müzesi 13 Haziran 1891 tarihinde ziyaretçilere açıldı. Ziyaret ettiğinizde geçmişe doğru unutulmaz bir yolculuk yapacaksınız!

PERA MÜZESİ

İstiklal Caddesi'ne bir sokak mesafede bulunan Pera Müzesi Suna ve İnan Kıracı Vakfı tarafından 2005 yılında açıldı ve günümüzde İstanbul'u aktif kültür sanat mekanlarından biri olarak işlevini sürdürüyor. Oryantalist Resim Koleksiyonu'nda 17 ve 19. Yüzyıldaki Avrupalı ressamın Osmanlı'dan etkilenerek yaptığı resimler mevcut. Ayrıca bu koleksiyonda Osman Hamdi Bey'in Kaplumbağa Terbiyecisi de yer almakta. Müzede ayrıca ziyaret edebileceğiniz Anadolu Ağırlık ve Ölçüleri Koleksiyonu, Kütahya Çini ve Seramikleri Koleksiyonu ve Fotoğraf Koleksiyonu da var. Zevkle gezeceğiniz ve etkileyici eserlerle karşılaşacağınız bir müze.

MASUMİYET MÜZESİ

Orhan Pamuk tarafından yazılan Masumiyet Müzesi romanının 2008'de yayınlanmasından dört yıl sonra Beyoğlu'nda açılmıştır. Yazar, romanda anlattığı karakterlerden esinlenerek topladığı özel eşyalarla müzeyi açmıştır. 1950 ve 200'lerdeki İstanbul hayatını gözler önüne süren müze aynı zamanda İstanbul'un modern ve mistik taraflarını da bir arada buluşturuyor. Tüm objelerin özel vitrinlerde sergilendiği bu büyüleyici müzeyi gezmek için kitabı okumuş olmanıza da gerek yok!

Yaren Çavuş

19 MAYIS BİR MİLLETİN YENİDEN DOĞUŞU

1.Dünya Savaşı'nda milletimiz kahramanca savaşmış, varını yoğunu ülkemizi kurtarmak için harcamıştı. Fakat Osmanlı İmparatorluğu savaştan yenilgiyle ayrılmış, Avrupa ülkeleri topraklarımızı karış karış işgale başlamıştı. Buna şiddetle karşı çıkan vatanseverler çözüm yolları arasa da kimsenin elinde yeterli güç yoktu. Oysa tek ihtiyaç düşmana karşı milli birlik ve beraberliğin gücüyle çarpışmaktı. Çanakkale Savaşı'nda gösterdiği üstün kahramanlık ve komutanlık yeteneğiyle tanınmış Mustafa Kemal Atatürk de böyle düşünüyordu

Kurtuluş, Anadolu halkıyla birleşerek topyekûn savaştan geliyordu. Bu sebeple 16 Mayıs 1919'da Bandırma Vapuru ile İstanbul'dan ayrılmış ve 19 Mayıs 1919'da Samsun'a, özgürlüğümüze giden ilk yola adımını atmıştı. 19 Mayıs, Milli Mücadele'nin fiilen başladığı gündü.

Milli bağımsızlığımıza giden yol kolay değildi. Düşman dışında da içimizdeki birçok sorunla mücadele verilmişti aynı zamanda. Yine de her güçlüğe karşın milletimiz erkeği, kadını çocuğuyla korkusuzca savaşmış ve ülkemizi düşman işgalinden kurtarmıştı.

19 Mayıs zafere gidilen yolun başlangıcıydı. Bu yüzden ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk vatanımızın korunması ve cumhuriyetin savunulmasını devletimizin dinamik gücü olarak gördüğü gençlere emanet etmiş ve 19 Mayıs'ı Türk gençliğine armağan etmiştir. Her yıl 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı'nı coşkuyla kutlamaya devam edeceğiz ve bize edilen emanete sahip çıkmaya devam edeceğiz.

"Ey yükselen yeni nesil, gelecek sizindir. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve sürdüreceksiniz."

K. Atatürk

Yaren Çavuş

BİR LİTRE GÖZYAŞI

1リットルの涙

Gerçek bir hikayeye dayanıyor
Bir Litre Gözyaşı.1 Litre no
Namida ve 1 Litre of Tears
adlarıyla da bilinen 11
bölümlük bir Japon yapımı.

Henüz 15 yaşında olan
Ikeuchi Aya günlük yaşamında
kolayca yapabildiği şeylerde
bazen zorlanıyor ve sürekli
düşüp kendini yaralıyor. Bu
sorunların devam etmesiyle
doktora gidiyorlar ve Aya'nın
Omurilik Soğanı
Dejenerasyonu adlı bir
hastalığa sahip olduğunu
öğreniyorlar.

*Korkuyorum! Göğsümü daraltan bir his var
içimde. Spor yapmak istiyorum ben. Bütün
gücümle koşmak istiyorum. Ders çalışmak,
güzel yazı yazmak istiyorum.*

Tedavisi olmayan bu hastalık,
başta kişinin dengesi bozulur
ve düzgün yürüyemez,
kavrama ve tutma yeteneğini
zamanla kaybeder, yazı
yazamamaya, konuşamamaya
başlar. Yemek yemek bile
oldukça zorlayıcı bir hale
gelir. Tekerlekli sandalyeye ve
hastalığın son evresinde
yatağa mahkum kalır hasta.
Liseye henüz yeni geçmiş Aya
da bu hastalığının ortaya
çıkmasından sonra birçok
zorlukla karşılaşacak, binlerce
damla gözyaşı dökcek ama en
sonunda gülümsemeye ve
yazdıkları ile diğer hastalara
umut olacaktır. Dizi boyunca
gerçek sevgiyi, aile bağlarını
ve dostluğu çok etkileyici bir
şekilde seyrediyoruz. İzlerken
gözyaşlarımı tutamamış olsam
da sahip olduklarım ve
sağlığım için şükretmemi bana
hatırlatan bir yapımdı. Aya,
doktorunun önerisi ile günlük
tutmaya başlar ve bu günlük
derlenip bir kitap haline
getirilir. Kitap 10 milyondan
fazla satmıştır ve Türkçe
çevirisi de mevcuttur.

Yaren Çavuş

"Yıllar önce okuduğum işe yaramaz bir kitaptaki tek işe yarar cümle şuydu: İnsanın kullandığı ilk alet, başka bir insandır..."

-Daha, Hakan Günday

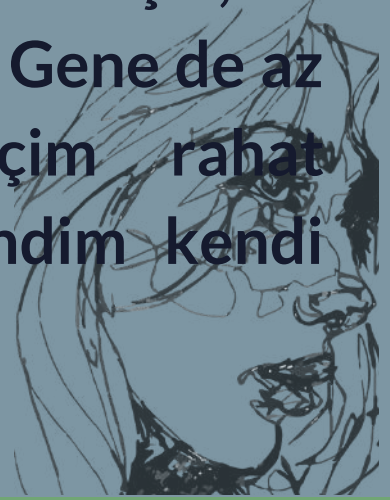
"Ölüm kenarda sessizce duran tırpana döndü, dünyada ya da dünya dışında hiç kimsenin benim kadar gücü olmamıştır, ben ölümüm, benden gerisi hiçtir dedi."

-Ölüm Bir Varmış Bir Yokmuş, José Saramago

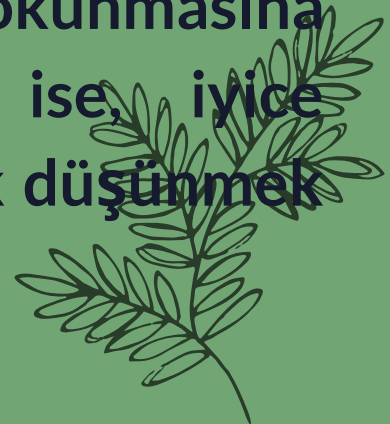
"Şu anda, sana güzel bir söz söyleyebilmek için, on bin kitap okumuş olmayı isterdim" dedi: Gene de az gelişmiş bir cümle söylemeden içim rahat etmeyecek: Seni tanıdığıma çok sevindim kendi çapımda..."

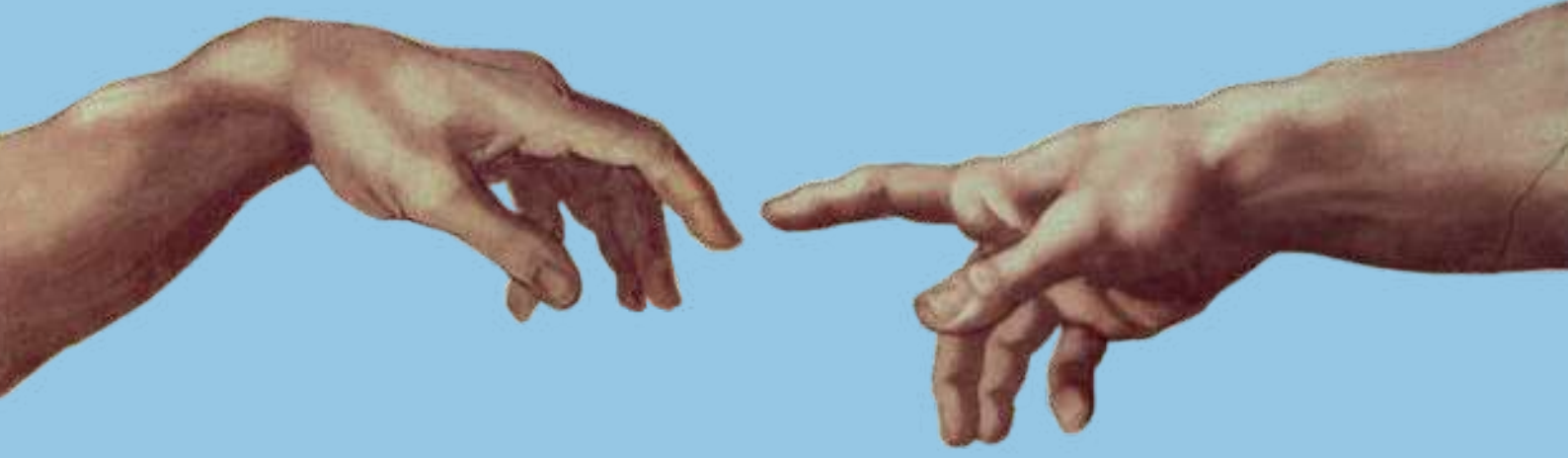
-Tutunamayanlar, Oğuz Atay

"İnsanlar okunmamış birer kitaptır. En basitleri hakkındaki hükmü bile tamamının okunmasına bırakmalı. Biraz derince olanların ise, iyice okunduktan sonra üzerinde az veya çok düşünmek lâzım."

-Ruh Adam, Hüseyin Nihal Atsız

Ama cennet sevgi duyalım
istiyor,
çirkin taraflar nahoş gelmesin
gönlümüze:

Alışkanlık her kusuru düzeltip
hoş gösterir gözümüze.

Michelangelo